Ebba-usk annab wargust ülles.

So, woi nenda. Kui se tõesti olleks, et ebba-usk igga üht wargust ülles annaks, siis tulleks wist surem hulk wargustest päewa ette ja ebba-usk olleks selle tarwis jubba hea usk; sest ebba-ussust ja wargussest polle kummagist pudo. Agga, et se kord ka on sündinud, et ebba-usk wargust ülles andis, sellepärrast kirjotan ma sedda sulle nago arrulist asja.

Seppameister C. O. olli tulline mees tullist rauda tagguma, ja teggi essimist tööd, mis issennast kitis. Ta mees prukis ka omma jäggo süddame karrastust, ja hüdis kärredaste mönne su täie sanna kõwwadust, piddi tuhmi kõrwaga mees ollema, kes tal seppi poisiks ku aega ärra ellas.

Tomas olli omma himmu löetsa tõmbamisest kurguni ärra aianud, wõttis nouks taggasi jäda, ja olli lahkumisse mällestusseks meistri höbbeda ninna tubbaka tosi kasa wõtnud. Kui C. O. omma tosi waia leidis, ei möttelnud ta mu, kui Toma peale. Tomas kutsuti moisa ja aeti kaddunud asja wäggise Toma peale. Meister prukis kül priskeste sanna kõwwadust, keik ilma asjata, Tomas wandus ennast walgeks. Pois kutsuti kohto ette, ei ühtegi, ilma süta jäi ta ka kohto ees, sest näggiat ei olnud, kes Tomast tosi wõtjaks olleks tunnistand. Meister tosist ilma, kui kas hiiresi.

Seäl sai meister tullist wihha täis, teggi ennesele üht näggo, mis ükski ei woi ülles räkida, löi rusikuga wasto pinki, prukis üht sanna kõwwadust teise peäle ja ütles: „On Tomas ilma süta, siis olgo ta minnugi polest ilma süta; agga sedda ma ütlen: ni wiste, kui minna middagi tean, toos tulleb minno kätte, ja sedda peab keik ma-ilm kuulda ja muist nähha sama, kelle käes ta on. Ni töeste, kui minna middagi tean, tänna selsinnatsel tunnil kolme päwa pärrast pannen ma sedda warrast keige ta suggu wõssaga hundi nahha sisse, kahhekordne hundi saaba pitkus olgo nende sabbadel ja hullumisse himmo olgo neil löpmatta, ja wiis näddalat peawad nad murdja karwa ja kombed kandma, ni töeste kui minna omma tarkusse läbbi middagi tean.“ Meister läks nende sannadega toa uksest wälja seppi-koja pole. Mönned naesed,

Eesti rahwa mÃ¤Ã¶nnus Kalender 1874